

บทที่ 6

การเมืองและเศรษฐกิจปี 2000

นายคิม เดจุง ผู้ซึ่งขึ้นดำรงตำแหน่งเป็นผู้นำประเทศเกาหลีใต้ครบปีที่สองในวันที่ 25 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2000 ได้กล่าวกับประชาชนเนื่องในวันต้อนรับปีใหม่ที่เพิ่งผ่านพ้นมาว่า “ในสหัสวรรษใหม่นี้ เราชาวเกาหลีจะเริ่มต้นศักราชใหม่ที่เต็มไปด้วยความหวังและความฝัน โดยจะเน้นสันติภาพ ความมั่งคั่ง และร่วมกันทำให้เกาหลีเป็นชาติชั้นนำของโลก”

คำมั่นสัญญาของบุรุษวัย 76 ปี ที่ได้นำเกาหลีพ้นฝ่าอุปสรรคแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่ตกอยู่ในภาวะวิกฤตที่สุดเมื่อสองปีก่อนหน้านี้ จนสามารถบรรลุผลสำเร็จ ทำให้ประเทศกลับฟื้นคืนสู่สภาพปกติได้ภายในเวลาเพียง 18 เดือน (เมื่อเทียบกับกรณีของประเทศอังกฤษที่ต้องใช้ถึง 15 ปี กว่าจะทำให้ชาติผ่านพ้นมรสุมของเศรษฐกิจตกต่ำในยุคก่อนหน้า) เป็นการส่งสัญญาณว่า เขาได้ใช้วิกฤตที่เพิ่งผ่านพ้นมาเป็นโอกาสผลักดันให้คนเกาหลีเร่งโถมพลังกำลังคนให้นำชาติให้ก้าวกระโดดไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองในศตวรรษที่ 21

เมื่อย้อนกลับไปดูการเยียวยารักษาแผลทางเศรษฐกิจที่บาดลึกในช่วงสองปีที่ผ่านมานั้น รัฐบาลของนายคิมได้ทุ่มเทกำลังกายกำลังใจทำงานกันอย่างหนัก นับตั้งแต่เขาก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งประธานาธิบดีอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1998 คณะผู้บริหารประเทศได้มุ่งมั่นแก้ไขปัญหาด້วยการเร่งปฏิรูปกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่หรือเซโบล่าให้มีขนาดเล็กลงและลดอัตราหนี้สินต่อทรัพย์สินให้เหลือเพียงร้อยละ 200 ได้ยึดและขายธนาคารและสถาบันการเงินที่มีปัญหา ยึดและปรับโครงสร้างของบริษัทที่อยู่ในข่ายล้มละลายเพื่อให้พลิกฟื้นคืนสู่สภาพที่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยการจ้างงานในโครงการก่อสร้างงานสาธารณูปโภคสาธารณูปการ ดำเนินการขายรัฐวิสาหกิจ เร่งการผลิตและการส่งออก เป็นอาทิ

นอกจากนั้น ยังเรียกร้องให้เพื่อนร่วมชาติร่วมแบ่งภาระความทุกข์ยากและสร้างสรรค์สปิริตให้แข็งแกร่งมุ่งมั่นก้าวไปข้างหน้าอย่างไม่ย่อท้อท่ามกลางความท้อแท้สิ้นหวังของคนส่วนใหญ่และกระแสการต่อต้านจากกลุ่มผู้ตกงานและที่สูญเสียผลประโยชน์

คิม เด จุง และคณะสวมหัวใจหินเดินหน้าด้วยจิตใจที่มั่นคง แม้ว่าจะต้องปรับเปลี่ยนตัวนายกรัฐมนตรีไปหนึ่งคน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและเศรษฐกิจ 2 คน รวมทั้งปรับคณะรัฐมนตรีสองครั้ง ตลอดจนเปลี่ยนที่ปรึกษาทางเศรษฐกิจแล้วหลายทีม เพื่อรับมือสถานการณ์ใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพื่อผลประโยชน์ของชาติเป็นสำคัญ

นั่นคือ ให้การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจบรรลุผลอย่างรวดเร็ว และก้าวไปสู่เป้าหมายใหม่ด้วยความตระหนง

ตลอดปีที่สองแห่งการเป็นผู้นำประเทศนั้น คิมได้รับแรงสนับสนุนและผลักดันทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ บัจจัยภายในได้แก่ ความร่วมมือร่วมใจขององค์กรเอกชน ข้าราชการ และประชาชนที่บริจาคเงินและทองช่วยชาติ การอดออม ลดการใช้จ่ายและไม่ซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยจากต่างประเทศ และการมุ่งมั่นผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก ทำให้ประเทศได้เปรียบดุลการค้ากับต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง

ส่วนบัจจัยภายนอก ได้แก่ การยกย่องนายคิมว่าเป็นบุรุษที่ทรงพลังดีเด่นที่สุดในเอเชียประจำปี 1999 จากนิตยสารเอเชียวิก และเขาได้รับเหรียญเสรีภาพฟีลาเดลเฟียในฐานะที่เป็นนักต่อสู้เพื่อเสรีภาพ ประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน นอกจากนี้ มิตรประเทศต่างให้การสนับสนุนโครงการปฏิรูปทางเศรษฐกิจหลายโครงการ

ในขณะเดียวกัน เกาหลีใต้ได้ต้อนรับอาคันตุกะคนสำคัญ อันได้แก่ สมเด็จพระนางเจ้าอลิซาเบธที่ 2 แห่งสหราชอาณาจักร นายกรัฐมนตรีประเทศญี่ปุ่น และผู้นำจากหลายประเทศ รวมทั้งนายชวณ หลีกภัยของไทยด้วย เหตุการณ์ดังกล่าวล้วนเป็นนิมิตหมายที่ดีที่สร้างความเชื่อมั่นแก่นานาชาติว่า เกาหลีใต้ก้าวพ้นจากจุดต่ำสุดของวิกฤตการณ์ไปแล้ว และฟื้นตัวกลับสู่สภาพเดิมอย่างรวดเร็ว

สถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือของโลกได้เพิ่มระดับความน่าเชื่อถือแก่เกาหลีอย่างต่อเนื่องตลอดมา

อย่างไรก็ตาม รัฐบาลของนายคิม เด จุง มิได้หยุดมองและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเท่านั้น แต่ยังได้เน้นให้เกาหลีเป็นสังคมที่มีฐานทางการศึกษา (education-based society) ในระดับสูงเพื่อก้าวไปข้างหน้าเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศหัสวรรษใหม่ โดยรัฐบาล

ได้ทุ่มเทการลงทุนในการสร้างและขยายกำลังคนและอุตสาหกรรมในกลุ่มไฮเทค เน้นอุตสาหกรรมดิจิทัลเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ต รวมทั้ง ไบโอเทค

ในขณะที่สี่กลุ่มบริษัทยักษ์ใหญ่หรือเซโบล์ คือ สุนได ชัมซุง แอลจี และซัมซุง ต่างทุ่มงบประมาณถึง 23 พันล้านเหรียญสหรัฐในปี 2000 ในการลงทุนอุตสาหกรรมประเภทนี้ และจะเพิ่มขึ้นอีกในปีต่อ ๆ ไป ในด้านการวิจัยพัฒนาเพื่อให้เกาหลีก้าวเป็นสังคมอุตสาหกรรมที่มีรากฐานความรู้ไฮเทค (knowledge-based industries) อีกด้วย

แม้ว่าการบริหารของประธานาธิบดีคิมจะประสบผลสำเร็จในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจอยู่ในระดับเกรดเอเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในเอเชียก็ตาม แต่มิได้หมายความว่า จะดีไปเสียทุกส่วน เดว กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่เป็นอันดับสองของประเทศและบริษัทอีกหลายสิบแห่งที่มีขนาดรองลงมาต้องประสบกับปัญหาการขาดสภาพคล่อง บางรายถึงกับล้มละลาย และบางรายต้องขายกิจการให้แก่นักลงทุนต่างชาติหรือถูกยึดกิจการไป พนักงานของบริษัทเหล่านี้ต้องประสบชะตากรรมและส่งผลกระทบต่อครอบครัวของพวกเขา ดังที่ปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดเมื่อพนักงานที่ถูกปล่อยแพเดินขบวนเรียกร้องสิทธิการมีงานทำตลอดมา

นอกจากนี้ นักการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐบางคนถูกจับในข้อหาคอร์รัปชัน ในจำนวนนี้มีผู้ที่อยู่ในตำแหน่งรัฐมนตรี ที่ปรึกษาประธานาธิบดี และผู้ว่าราชการจังหวัดรวมอยู่ด้วย แม้พวกเขาจะถูกลงโทษอย่างสาสม แต่ก็เป็นการสร้างรอยค่างพร้อยให้แก่นายกิม ผู้ซึ่งประกาศก้องอย่างตอเนื่องว่า รัฐบาลของเขาจะต้องปลอดจากการฉ้อราษฎร์บังหลวง¹

การประกาศนโยบายของผู้นำรัฐบาล

ผู้นำรัฐบาลเกาหลีใต้ได้ประกาศผลงาน การดำเนินงานการบริหารประเทศครบสองปีและเน้นนโยบายที่จะดำเนินการต่อไปในการดำรงตำแหน่งในปีที่สามและปีต่อ ๆ ไป ในที่นี้ขอนำเนื้อหาเรื่อง Two-year achievements of the Kim Dae-jung administration (ผลสัมฤทธิ์ในสองปีแห่งการบริหารงานของรัฐบาลคิม เดจุง) ซึ่งส่งมาจากทำเนียบประธานาธิบดีเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2000 มาเสนอไว้ดังนี้

1. Successfully Overcoming the Foreign Exchange Crisis

Korean foreign currency reserves that reached a critically low point in late 1997 had returned to a substantial level in one-and-a-half years. At the end of 1997, the reserves were a mere US\$3.8 billion; in January 2000, the figure reached a whopping US\$76.8 billion. The emergency loan of US\$13.5 billion from the IMF has been repaid in full. On December 16 last year, the IMF Board of Directors resolved to the effect that Korea had graduated from its emergency bailout plan.

At the end of 1999, the Republic regained its international credit rating of “fit for investment.” The country saw the Standard & Poor’s rating climb five steps during the one-and-a-half-year period. At the same time, the economy, too, showed a remarkable annual growth rate of 5.8 percent in 1998 and 10.1 percent in 1999.

Commodity prices were stabilized at an annual inflation rate of 0.8 percent in 1999 compared to 7.5 percent the previous year. The inflow of the foreign capital was also record-breaking; the country induced US\$8.9 billion in 1998 and US\$15.4 billion last year from the international money market. *Business Week* said, in its January 17, 2000 issue, that Korea has made a brilliant economic turnaround in two years.

2. Reforming the Conglomerates : the Myth of Immortal Chaebol Crumbles

The chaebol, or conglomerates, which were a major problem for the Korean economy, began showing some changes. The debt-ridden chaebol have traditionally been criticized for bad management and engaging in reckless expansion. Now, faced with the reality of a free market, the Daewoo Group has been dismantled and the corporate governance of 11 of Korea’s 30 largest business groups have been improved.

The Big Five chaebol used to directly control 272 subsidiaries; now, the number has been reduced to 136. Their average debt-asset ratio has been reduced to 200 percent or less. They are being reborn as truly profit-making business enterprises.

The international evaluation of the Kim Dae-jung Administration’s chaebol reform is quite positive. *The Journal of Commerce*, in its October 22, 1999 issue,

commented that Korea, by restructuring the Daewoo Group, was keeping its promise with the IMF to reform the economy and that the time-honored Government-business collusion seemed to be ending.

In the November 5, 1999 issue, the *Financial Times* commended President Kim for managing the disaster of the Daewoo Group well. On August 17, 1999, Reuter reported that the dissolution of the Daewoo Group symbolized the dawning of a new era in the Korean economic scene.

3. Building a Knowledge and Information Infrastructure

As the world is expected to undergo a continuous revolution in knowledge and information, the countries with the strongest competitive edge in those industries will lead the rest. The Korean Government, in cooperation with the private sector, has embarked on a plan to build an information superhighway that is 1,000 times faster than current computers. The Government's campaign to enhance the nation's information capabilities includes equipping every teacher and classroom in the nation with at least one PC in the next few years, ultimately making every Korean a PC owner. Members of the Korean Armed Forces and one million homemakers will be trained in computer skills free of charge.

On February 25, the Government will launch an Internet petition site on its homepage (Internet shinmun-go) to monitor public opinion and further democratize the Government's administration with a view to realizing an electronic democracy. New laws and regulations are being made to encourage and expand electronic commerce. *Time* magazine, in its January 29 edition, commented that Korea is the Asian leader in Internet use.

4. Productive Welfare: Nurturing a Strong Middle Class and Protecting Low- Income Families.

Hardest hit during the financial crisis were middle-class and low-income families. In mid-1999, the Government started implementing a comprehensive economic plan to restore the nation's solid middle class. By the end of the year, the unemployment rate, which once approached a double-digit figure, dropped to the 4 percent level and the average income of workers was showing a definite improvement.

The Government measures for realizing productive welfare include building enough housing units for all families meeting minimal down-payment requirements by 2002. To that end, 500,000 units will be constructed in 2000. Housing loans of up to 50 million won per family will be available for deposit money required for long-term rents. National pension and health insurance will be expanded. Tuition for 400,000 secondary school children from low-income households will be paid by the Government. Low-interest educational loans will be extended to 300,000 college students. In September 1999, the National Assembly passed a law guaranteeing the basic needs of all citizens. The law, which goes into effect in October 2000, will protect families whose incomes fall beneath the poverty level.

In an attempt to distribute profits more fairly, new tax laws are now in place. Income tax deductions for wage earners have been increased, enabling 8 million persons to save 28 percent in taxes. Special consumption taxes on TVs and refrigerators were abolished. Taxes on interest income were revised and inheritance tax rates were raised to a maximum of 50 percent.

5. Rejuvenating Cooperation and Interaction With North Korea

In 1999, inter-Korea trade amounted to US\$333.43 million representing a 50.2 percent increase over the previous year. As of January 30, some 171,500 South Koreans had toured Kumgangsan (the Diamond Mountains) in North Korea. In 1998, 3,317 South

Koreans visited the North and the figure increased to 5,599 last year. People-to-people exchanges have been diversified to include scholars, journalists, religious leaders, athletes and performing artists. Soccer teams representing workers organizations in the two Koreas had games in Pyongyang, and South and North Korean basketball teams exchanged goodwill matches.

The Government's efforts to arrange reunions of families separated on both sides of the divided land are continuing. In the past two years, 834 South Koreans were able to confirm whether their aging relatives in the North were alive or not. There were 295 family reunions in third countries. South Korean passport requirements for those visiting North Korea for family reunions have been simplified. Travel subsidies for older applicants are available. The Government helped establish the Information Center for Separated Families in December 1998.

In assessing the Administration's accomplishments in its August 25, 1999 edition, the *Australian* commented that President Kim Dae-jung made many impossibles possible in the area of democracy, Seoul-Pyongyang relations and reconciliation between Korea and Japan.

6. Efforts to Engage North Korea and Step Up Diplomacy with Four Powers.

The main objective of the Korean Government's engagement policies toward North Korea is prevention of war on the Korean Peninsula. In close cooperation with neighboring powers, ASEAN and the EU, Korea has been successful in deterring a major conflict and maintaining relative stability on the peninsula. Investigations were made into North Korea's suspected underground nuclear facilities in Kumchang-ri, and the reported attempt by Pyongyang to test-fire a second Taepodong missile last year was precluded.

The backbone of the Republic's North Korea policy is a thorough security preparedness against possible armed provocation. Last year, a South Korean tourist was detained by North Korean guards on Mt. Kumgangsan for allegedly making a derogatory

comment. But the Government was successful in securing her freedom. The Republic's Navy achieved a smashing victory in a sea battle over half a dozen North Korean navy boats that crossed the West Sea's Northern Limit Line (NLL).

A future-oriented partnership has been forged with the four powers whose interests converge in the region. The country's traditional alliance in all areas with the U.S. is stronger than ever before. Korea and Japan pledged to work together as genuine friends burying the unfortunate history of the colonial era. Seoul and Beijing, enemies during the Korean War, have become solid cooperative partners as a result of very effective summit diplomacy. Leaders of Korea and Russia promised to work together toward a constructive and complementary relationship.

The country is also working diligently to help launch viable regional cooperative bodies. Leaders of Korea, China and Japan met in November 1999 for the first time in recent history to lay a framework for effective regional cooperation. The Korean Government has also proposed an East Asia Vision Group to that end. The Republic is firmly committed to the promotion of world peace and human rights and is participating in the UN Peacekeeping Force in East Timor and other international efforts. *Asiaweek* recently commented that South Korea's Sunshine Policies toward Pyongyang is a win-win strategy for both Koreas and for the world.

7. Improving Human Rights Conditions and Building a Social Safety Net

The Government is working to prohibit a broad interpretation or other abuses of the national security law. In 1998, the number of those arrested on charges of violating the national security law declined by 27.5 percent from 1997 to 465 in 1998. The number further declined in 1999 to 312. The Government is also trying to revise provisions in the law that run counter to efforts to improve human rights and inter-Korean cooperation.

In addition, the Government is trying to enact a human rights law and establish a human rights commission.

The long-serving prisoners, all of whom were arrested as North Korean spies, were released and the system of requiring political prisoners to renounce Communism as a condition for release was abolished. With the release of 19 long-serving North Korean spies, there is not a single so-called prisoner of conscience in Korea. In June 1998, the Government stopped requiring political prisoners to renounce Communism as a condition of release and has been flexible applying the requirement to sign a pledge to abide by the laws of the Republic Korea. In addition, the Government released or reduced prison terms for 247 prisoners who had been convicted of violating the national security law or the labor law.

President Kim Dae-jung granted five general amnesties to promote reconciliation and unity. In January 2000, the Government pardoned some 320,000 persons who had been listed as a credit risk. 1999 was also noted as the first year in the history of the Republic during which no tear gas has been used by riot police against demonstrators.

8. Fostering Equitable Labor-Management Relations and Supporting the Unemployed

Based on an agreement reached by the Tripartite Committee of representatives from labor, management and the Government, the system of dismissing redundant workers was introduced in February 1998, and another system of sending workers to subsidiaries or affiliated companies was adopted in July 1998, to help raise the flexibility of the labor market. Labori management and the government also concluded an agreement in February 1998 to overcome the economic crisis that hit the nation in December 1997. The Tripartite Committee, which had been an advisory body, was made a legal entity in May 1999.

To help expand the activities of labor unions, the Government decided to allow them to take part in politics from April 1998 and to legalize the teachers unions. The Government also allow the establishment of councils of government workers in January 1999. In addition, the Korean Confederation of Trade Unions (KCTU) was legalized in November 1999.

The Government has formulated measures to help the unemployed. They included an increase in the budget for this purpose from 10 trillion won in 1998 to 16 trillion won in 1999. The Government has also helped create 2 million new jobs by fostering small and medium-sized manufacturing companies and the service industry. The number of the unemployed has also been on the decline. It dropped 8.6 percent from 1.78 million in February 1999 to 970,000. Because of seasonal factors, it rose slightly to 1.04 million as of December 1999, but the number of the unemployed is expected to drop below the 1 million mark again and remain there.

9. Promoting Culture and Tourism

To promote cultural opportunities, the Government set aside a cultural budget of more than 1 percent of the total government budget for the first time in the nation's history. Specifically, the budget for cultural promotion and development rose 43 percent from 664.7 billion won in 1999 to 953.8 billion won in 2000. The budget also provided 10 billion won for the promotion of creative activities in 2000, including literary and theatrical works.

As a result of efforts to turn the culture industry into a strategic industry, the market share for domestic movies rose from 25 percent in 1998 to 40 percent in 1999. The government budget for the promotion of the culture industry rose from 16.8 billion won in 1998 to 178.2 billion won in 2000, up 1,060 percent. In July 1999, a center for the comprehensive support of the computer game industry was established.

The tourism industry has also developed drastically, enjoying a surplus for two years. The tourism surplus was US\$3.7 billion in 1998 and US\$2.5 billion in 1999. The number of Chinese tourists topped the 310,000 mark in 1999 and is expected to rise to 500,000 this year. The Government set aside a budget to develop a tourism infrastructure on the South Sea coast and in the areas most influenced by Confucianism and Kaya culture.

President Kim Dae-jung said that the 21st century will be the age of knowledge and culture and that these will be some of the major factors that will give a competitive

edge to any nation. The Korean people have proved over several thousand years that they have the potential to accept foreign culture and develop it into their own.

10. Improving Women's Rights and Participation in Political and Civic Activities

The Government has revised various laws to improve women's rights, including the law prohibiting gender discrimination in February 1999, the law aimed at providing support for businesswomen in February 1999, and the law concerning the protection of youths against sexual abuses in January 2000.

The Government has also worked to expand opportunities for women. Specifically, it increased the number of women appointed to high government positions, including two woman cabinet ministers, six Presidential secretaries and two chiefs of police stations.

The National Assembly has also passed a law requiring that 30 percent of proportional representatives in the Assembly be women. The number of women in various Government committees is also expected to increase to 30 percent by 2002.

In other efforts to improve women's rights and realize equality between the sexes, the Government established offices to receive complaints about sexual discrimination and job discrimination against women. It also increased the number of women to be accepted at the Military Academy and Korea National Police University.

The status of women in Korea has been improving. The UNDP Gender Related Development Index ranked Korea 30th in 1999, up from 37th in 1998. The UNDP Gender Empowerment Measure put Korea in 78th place in 1999, up from 83rd in 1998. In 1999, the United Nations also selected Korea as one of the nations in Asia that has improved women's rights most.

In addition, there is a plan to upgrade the Presidential Commission on Women's Affairs to the Ministry of Women's Affairs.

11. Improving Education for the 21st Century

The Government has been working to create a new environment for education, aimed at fostering creativity. More than 10,000 elementary schools are teaching computer science, foreign languages and traditional arts. The Government also came up with a framework for the establishment of a new system of university entrance examinations, putting more weight on developing the aptitude and talent of individual students and fostering their development. As part of the “Brains 21” project, the Government will spend 150 billion won to build graduate schools that could reach the world’s top level and excellent universities in provincial cities.

The Government laid the ground for adult education and job training in August 1999. It has also allowed teachers to form more than one unions and gave jobs back to teachers who had been fired for various reasons including charges of violating the national security law.

The Government will push plans to build up cyber education in two stages in 2000. It will construct a super-fast computer network, provide schools with 93,000 personal computers or at least one computer per elementary classroom. It will also provide 70,500 teachers with personal computers. The Government will also teach computer use to 500,000 children from low-income families while giving personal computers to 50,000 students who show an aptitude for computers and let them use the Internet for free for five years.

The Government also plans to extend financial support for the education of children from low-income families in 2000. The Government will spend 320 billion won for education of 40,000 middle and high school students and another 900 billion won in low-interest loans to university students.

12. Dawn of Venture Businesses and Fostering Fair Competition

Along with chaebol, venture businesses have become the core of the Korean economy as they produce value-added products. The number of venture businesses increased from 5,000 in 1999 to 10,000 at the end of the year. The Government plans to encourage the growth of venture businesses until their number increases to 40,000. The Government will also support the KOSDAQ market to help venture businesses raise funds. In addition, it will help form venture business complexes such as the Tehran Valley and Taedok Science Complex. It set up the Korea Venture Business Support Center in Silicon Valley in California.

13. Helping Farmers and Fishermen Earn More

To help farmers and fishermen reduce their debts, the Government cut interest rates on loans to them from 12 to 13 percent to 6.5 percent between January and April 2000.

Loans totaling 848 billion won due to be paid back in 2000 will be postponed for one year. Some 7.7 trillion won loaned to farmers and fishermen on joint and collective surety will be changed to credit loans in the first half of 2000. The government lowered taxes on farmland by up to 40 percent in January 2000 and stopped levying charges on farm water.

As part of the reform of the distribution structure for farm products, the Government is encouraging producers to sell their produce directly to consumers.²

ผลการเลือกตั้งทั่วไป

เหตุการณ์ผกผันทางการเมืองของเกาหลีใต้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญขึ้นเสมอ ๆ จนดูเหมือนว่ามีความมั่นคงน้อย แต่โดยแท้จริงแล้ว การเมืองระบบประธานาธิบดี (Presidential system) ที่ประชาชนมีสิทธิเลือกตั้งผู้นำได้โดยตรง ซึ่งผู้นำเป็นทั้งประมุขของชาติและหัวหน้าฝ่ายบริหารดังเช่นของประเทศเกาหลีใต้

ถือว่าเป็นระบบที่มีความมั่นคงที่สุด เพราะประธานาธิบดีเป็นผู้อำนาจสูงสุดที่ไม่อาจมีการถอดถอนได้ในวาระของการดำรงตำแหน่ง 5 ปี เว้นแต่จะกระทำผิดอย่างร้ายแรงจริง ๆ

กิม เจุง หัวหน้าพรรค National Congress for New Politics (NCNP) ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดีก็เพราะได้ร่วมเป็นพันธมิตรกับพรรค United Liberal Democrats (ULD) ซึ่งมีนายคิม จองพิว เป็นหัวหน้าพรรคในการเลือกตั้งประธานาธิบดีเมื่อเดือนธันวาคม ค.ศ. 1997 ทำให้นายคิม เจุงได้เป็นประธานาธิบดี และนายคิม จองพิวเป็นนายกรัฐมนตรี ในขณะที่พรรคฝ่ายค้านที่มีนายลี ฮอยแซงแห่งพรรค Grand National Party มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนจำนวนมากกว่าพรรคร่วมรัฐบาล อย่างไรก็ตาม พรรคร่วมรัฐบาลก็ได้ดึงสมาชิกสภาผู้แทนจากพรรคฝ่ายค้านให้ย้ายพรรคเข้าร่วมกับรัฐบาลที่ละคนสองคน

นายคิม จองพิวเสนอให้มีการเปลี่ยนรัฐธรรมนูญเพื่อให้เกาหลีใต้มีระบบการเมืองเป็นแบบรัฐสภา (Parliamentary system) โดยเริ่มร่วมเป็นพันธมิตรก่อนการเลือกตั้งประธานาธิบดีนั้น ได้สัญญากันว่าจะดำเนินการแก้ไขรัฐธรรมนูญภายหลังที่ได้เป็นรัฐบาลครบหนึ่งปี แต่ข้อเสนอของเขาไม่เป็นผล เขาจึงประกาศลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี³ และแต่งตั้งให้นายบัก เจุงนที่ปรึกษาพรรค ULD เป็นแทนในเดือนมกราคม ค.ศ. 2000 อย่างไรก็ตาม พรรค ULD ก็ได้ถอนตัวจากการร่วมเป็นพรรครัฐบาลในวันที่ 24 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2000 โดยให้เหตุผลว่า พรรค ULD ไม่รับการยกย่องจากพรรค NCNP เท่าที่ควร

แต่เหตุผลสำคัญที่พรรค ULD ถอนตัวเป็นผลมาจากการที่กลุ่มองค์กรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย (Civic groups) ซึ่งเป็นองค์กรอิสระได้ประกาศรายชื่อนักการเมืองที่มีประวัติไม่ดีและมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในโครงการ “การชำระล้างนักการเมืองโหดชั่ว” รายชื่อนักการเมืองในกลุ่มนี้มีชื่อของนายคิม จองพิวรวมอยู่ด้วย แต่ประธานาธิบดีคิมกลับให้การสนับสนุนองค์กรดังกล่าวอย่างออกนอกหน้า จึงสร้างความไม่พอใจให้กับพรรค ULD เป็นอย่างยิ่ง จึงถอนตัวออกจากการเป็นพรรคร่วมรัฐบาล⁴

อนึ่ง ในเดือนมกราคม ค.ศ. 2000 พรรครัฐบาล NCNP ได้เปลี่ยนชื่อพรรคเป็นพรรค Millennium Democratic Party ได้พยายามรณรงค์เพื่อเรียกเสียงสนับสนุนให้กลับคืนมาทั้งนี้เพราะในช่วงปี ค.ศ. 1999 คะแนนนิยมต่อตัวประธานาธิบดีได้ลดลงอย่างเห็นได้ชัด ยังผลให้การเลือกตั้งซ่อมตกเป็นของพรรคฝ่ายค้านและพรรค ULD หลายที่นั่ง รัฐบาลจึงได้

ประกาศเมื่อเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1999 ว่า การบริหารประเทศภายใต้การนำของประธานาธิบดี คิม เจุง สามารถนำชาติพ้นวิกฤตทางการเงินที่เกิดขึ้นเมื่อปลายปี ค.ศ. 1997 ได้อย่างสมบูรณ์ อีกทั้งยังพยากรณ์ภาวะเศรษฐกิจของประเทศว่า อัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในปี ค.ศ. 1999 เท่ากับ 10 เปอร์เซ็นต์ และจะสูงเป็นปีละ 6 เปอร์เซ็นต์จนถึงปี ค.ศ. 2005 เป็นต้น นอกจากนี้ประธานาธิบดีคิมยังได้ประกาศให้มีการประชุมสุดยอดกับผู้นำเกาหลีเหนือตาม นโยบายซันชาย (Sunshine Policy) ทั้งนี้เพราะที่ผ่านมามีความสัมพันธ์กับเกาหลีเหนือไม่ได้รับความสำเร็จเท่าที่ควร เพราะรัฐบาลของนายคิม จองอิลไม่ได้ตอบสนองต่อนโยบายซันชาย ของเกาหลีได้อย่างที่คาดหวัง ถึงแม้ว่ารัฐบาลของนายคิม เจุงจะพยายามอย่างยิ่งสักปานใดก็ตาม ดังนั้น ก่อนการเลือกตั้งทั่วไปที่จะมีขึ้นในวันที่ 13 เมษายน ค.ศ. 2000 รัฐบาลจึงประกาศ ในตอนต้นเดือนเมษายนว่า ได้มีการตกลงจะจัดการประชุมสุดยอดระหว่างนายคิม เจุงกับ นายคิม จองอิลในระหว่างวันที่ 12-14 มิถุนายน ค.ศ. 2000⁶ ในขณะที่พรรคฝ่ายค้านกล่าว โจมตีว่ารัฐบาลใช้กลอุบายในเรื่องการประชุมสุดยอดเพื่อหวังผลในการเลือกตั้งทั่วไป อัน เป็นการกระทำที่น่าอับอายเป็นที่สุด

ผลการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 13 เมษายน ค.ศ. 2000 มีดังนี้

ตารางที่ 6.1 ผลการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 16 ของเกาหลีใต้

พรรคการเมือง	GNP	MDP	ULD	DPP	อื่น ๆ
ส.ส.ที่ได้รับเลือกจากประชาชน	112	96	12	1	6
ส.ส.ที่ได้รับการจัดสรร	21	19	5	1	-
รวม	133	115	17	2	6

หมายเหตุ

- GNP = Grand National Party (พรรคฝ่ายค้าน)
- MDP = Millennium Democratic Party (พรรครัฐบาล)
- ULD = United Liberal Democrats (พรรคฝ่ายค้าน)
- DPP = Democratic People's Party (พรรคใหม่)

อื่น ๆ = ผู้สมัครอิสระและพรรค NKP

ที่มา : Korea Herald. April 15, 2000, p. 1.

อนึ่ง ผลการเลือกตั้งครั้งนี้ ยังคงมีการเข้าถึงลัทธิภูมิภาคนิยมมีอยู่อย่างเหนียวแน่น โดยพรรค GNP กวาดที่นั่งจากจังหวัดเคียงชังเหนือ เคียงชังใต้ เคียงกีและครึ่งหนึ่งของ จังหวัดกังวอน พรรค MDP ได้รับคะแนนเสียงจากจังหวัดโชลลาเหนือ โชลลาใต้ เมืองโชล และเมืองอินซอน ส่วนพรรค ULD มี ส.ส. ได้รับเลือกตั้งจากจังหวัดชุงชองเหนือและชุงชองใต้ นอกจากนี้ การประกาศรายชื่อผู้สมัครเมืองที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมและคอร์รัปชัน จำนวน 86 คนโดยกลุ่มองค์กรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย (มีชื่อเต็มว่า Citizens' Alliance for the 2000 General Election - CAGE) นั้น มีถึง 59 คนที่ไม่ได้รับเลือกตั้งในครั้งนี และสมาชิกของ องค์กรดังกล่าวปฏิบัติงานว่าจะทำหน้าที่ต่อไปเพื่อกวาดล้างนักการเมืองสกปรกออกจากวง การเมืองเกาหลี⁸

สหสวรรษาใหม่กับอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม

รัฐบาลเกาหลีใต้เล็งเห็นความจำเป็นที่จะส่งเสริมการเผยแพร่วัฒนธรรมเกาหลีไปสู่ คนทั่วโลกเพื่อหวังผลที่จะให้ผู้คนรู้จักประเทศเกาหลี อันจักก่อให้เกิดประโยชน์คือ (1) การ ซื่อสินค้าเกาหลีที่ส่งออกไปขายยังต่างประเทศ และ (2) ชักชวนนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามายัง เกาหลีจำนวนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ รัฐบาลเกาฬียังประสงค์ที่จะให้เกาหลีเป็นข่าวใน สื่อมวลชนทั่วโลกอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนให้บรรจุเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเกาหลีลงใน หลักสูตรชั้นประถมศึกษาจนถึงชั้นอุดมศึกษาของประเทศต่าง ๆ ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพื่อเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสังคมเกาหลีให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายอีกทางหนึ่ง

ท่ามกลางสภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในตอนปลายทศวรรษที่ 1990 รัฐบาลเกาหลีใต้ ได้เร่งส่งเสริมให้ขยายอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม (cultural industries) ด้วยการวางรากฐาน ทางวัฒนธรรม (cultural infrastructure) ให้มีความแข็งแกร่ง นายปึก ไจวอน รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของรัฐบาลนายคิม เดจุงได้ประกาศนโยบายเสริมสร้าง บังคับพื้นฐานทางวัฒนธรรมนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 เป็นต้นไป คือ เร่งก่อสร้างศูนย์วัฒนธรรม

และศิลปะขนาดใหญ่ (a giant cultural and art complex) ที่เขตโซคกวางทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของกรุงโซลบนที่ดินส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยโซลแห่งชาติ

ส่วนทางตอนใต้ของกรุงโซลนั้นจะขยายศูนย์ศิลปะแห่งกรุงโซล (Seoul Arts Center) และศูนย์ศิลปะการแสดงพื้นเมืองแห่งชาติ (National Center for Korean Traditional Performing Arts) อีกทั้งมีแผนในการปรับปรุงเส้นทางคมนาคมเพื่อให้ผู้ที่อาศัยอยู่ทางตอนเหนือของกรุงโซลสามารถเดินทางไปยังศูนย์ต่าง ๆ ได้อย่างสะดวก อนึ่ง รัฐบาลจะปรับปรุงศูนย์วัฒนธรรมกษัตริย์เซจง (Sejong Cultural Center) และโรงละครแห่งชาติ (National Theater of Korea) ที่ตั้งอยู่ใจกลางของกรุงโซลให้ทันสมัยขึ้นอีกด้วย

รัฐบาลจะส่งเสริมปรับปรุงและขยายศูนย์วัฒนธรรมที่ตั้งอยู่นอกกรุงโซลจำนวน 30 แห่งทั่วประเทศ เพื่อให้เกาหลีเป็น “เมืองวัฒนธรรม” (Cultural District) ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง

กระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวจะทุ่มเงินกว่า 50 พันล้านวอน (30 วอน เท่ากับหนึ่งบาท) เพื่อทำภาพยนตร์สารคดี ซีเอฟแวร์คอมพิวเตอร์ สิ่งตีพิมพ์ คนตรีและข้อมูล การกระจายเสียงที่เกี่ยวกับเกาหลีเพื่อส่งไปเผยแพร่ยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก อนึ่ง กระทรวงฯ จะจัดให้ปี 2001 เป็นปีแห่งการท่องเที่ยวเกาหลี (Visit Korea Year 2001) โดยมีการจัดงานทั่วประเทศ เช่น เทศกาลการเล่นสกีและหิมะ เทศกาลทางทะเลที่เกาะเชจู เทศกาลการซื้อของ และแฟชั่นนานาชาติ เทศกาลกีฬาเทศกาลกวางโด เทศกาลภาพยนตร์ เทศกาลโสม เทศกาลดนตรี เทศกาลอาหาร และเทศกาลระบำน้ำกอกแห่งเมืองอันดงอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี

ประการสุดท้าย รัฐบาลพยายามส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้วยการชักชวนคนต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในเกาหลีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพราะรายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะช่วยให้ประเทศมีอัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูงขึ้น

ตารางที่ 6.2 การพยากรณ์อัตราการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวเข้าไปยังเกาหลีใต้

ปี	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	รายได้จากนักท่องเที่ยว (100 ล้านเหรียญ)
1968	100,000	0.35
1978	1,080,000	4.1
1988	2,340,000	32.7
1998	4,250,000	56.0
2001	5,300,000	90.0
2003	7,000,000	120.0

ที่มา : Korea Herald. February 24, 2000, p. 19.

สังคมอุตสาหกรรมที่มีรากฐานความรู้ไฮเทค

ดังที่กล่าวไว้ในตอนต้นของบทนี้ว่า รัฐบาลของนายคิม เดจุงประกาศให้เกาหลีใต้เป็นสังคมอุตสาหกรรมที่มีรากฐานความรู้ไฮเทค (knowledge-based society) โดยสังคมประเภทนี้จะปลอดจากอุดมการณ์ทางการเมือง ทั้งนี้เพราะการเมืองจะมีความแตกต่างระหว่าง “สังคมคอมมิวนิสต์” และ “สังคมทุนนิยม” ที่เกี่ยวพันโดยตรงกับอุดมการณ์ทางการเมืองที่ย้ำถึงการกระจายรายได้ หรือบทบาทของรัฐในการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรม แต่สังคมอุตสาหกรรมที่มีรากฐานความรู้ไฮเทคจะเป็นสังคมที่มีความรู้ความสามารถทางด้านปัญญาซึ่งเป็นแหล่งสำคัญในการเพิ่มพูนผลผลิตและจะส่งผลให้เกิดการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม¹⁰ ดังนั้นในศตวรรษที่ 21 ระบบเศรษฐกิจของโลกจะกลายเป็นระบบเศรษฐกิจที่มีรากฐานของความรู้ (knowledge-based economy) ที่ทุกประเทศจะต้องให้การสนับสนุน พัฒนาและการจัดการเพื่อให้ประเทศของตนสามารถแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกในด้านความรู้ไฮเทคและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

อุตสาหกรรมในยุคศหัสวรรษใหม่ อาจจำแนกดังนี้

1. ความรู้พื้นฐาน ได้แก่ อิเล็กทรอนิกส์ (electronics) และสิ่งแวดล้อมและพลังงาน (environment and energy) ในส่วนของอิเล็กทรอนิกส์นั้น ประกอบด้วย System LSI (large system integration) ซึ่งรวมหน้าที่หลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกันไว้ในหน่วยความจำหน่วยเดียว (semi-conductor chip) อุตสาหกรรมเครื่องมือต่าง ๆ (manufacturing equipments) และจอภาพทั้งหลาย (flat panel displays) ในส่วนของสิ่งแวดล้อมและพลังงาน ประกอบด้วย การนำกลับมาใช้ใหม่ (recycle) การกำจัดของเสีย (disposal of waste) พลังงาน พลังงานแสงอาทิตย์ และอุปกรณ์ชนิดใหม่ ๆ

2. การใช้ความรู้หลาย ๆ ด้านมาผสมกัน ได้แก่ ข้อมูลสื่อสาร (Information and telecommunications) และอุตสาหกรรม (industry) ในส่วนของข้อมูลสื่อสาร ประกอบด้วย Internet, e-commerce, contents, wired and wireless, telecommunications, telecommunication service industry, multifunctional mobile telephone service ในส่วนของอุตสาหกรรม ประกอบด้วย fiber optic communication, information equipment, optical precision equipment และ optical equipment

นอกจากนี้ ยังมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ ซึ่งประกอบด้วย artificial intelligence, หุ่นยนต์ (robots) และ voice recognition equipment

3. ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสังคม ได้แก่ เครื่องมือทางการแพทย์และชีวอุตสาหกรรม ในส่วนของเครื่องมือทางการแพทย์ ประกอบด้วย visual diagnosis equipment, medical equipment for household use ในส่วนของชีวอุตสาหกรรม ประกอบด้วย genetically engineered food, genetic diagnoses, medical information service¹¹

ในกรณีของเกาหลีใต้ รัฐบาลได้ส่งเสริมให้เกิดอุตสาหกรรมดังกล่าวนับตั้งแต่ต้นทศวรรษที่ 1990 ยังผลให้อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ของเกาหลีมีส่วนแบ่งของตลาดราว 5.57 พันล้านเหรียญในปี ค.ศ. 2000 และจะเพิ่มเป็น 7.98 พันล้านเหรียญในปี ค.ศ. 2001 ในขณะที่มีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตของเกาหลีได้มีกว่า 5.2 ล้านคนในปลายปี ค.ศ. 1999 หรือเป็นอันดับที่เจ็ดของโลกทีเดียว อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมดังกล่าวยังเป็นรองสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่นอยู่มาก รัฐบาลจึงเร่งสร้างศูนย์อุตสาหกรรมขึ้นให้มีลักษณะคล้ายกับ Silicon Valley ของสหรัฐอเมริกาเพื่อนำเกาหลีให้เป็นชาติที่มีเทคโนโลยีการสื่อสารขนาดใหญ่หนึ่งในสิบ

ของโลกภายในปี ค.ศ. 2002 ปัจจุบัน ศูนย์อุตสาหกรรมเทคโนโลยีของเกาหลีมีชื่อว่า Teharan Valley

เกาหลีใต้ยุคใหม่

มีเหตุการณ์ที่น่าสนใจเกิดขึ้นในเกาหลีใต้ ดังนี้

(1) ประธานาธิบดีคิม เดจุง ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ ประจำปี ค.ศ. 2000 อันเป็นผลมาจากการจัดประชุมสุดยอดกับผู้นำเกาหลีเหนือในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2000

(2) เกาหลีใต้คืนเงินกู้ทั้งหมดให้แก่กองทุนการเงินระหว่างประเทศเมื่อเดือนสิงหาคม ค.ศ. 2001 อันเป็นการสิ้นสุดพันธะจากการเป็นลูกหนี้ แต่สถานการณ์ทางเศรษฐกิจของเกาหลีใต้ยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่ เพราะเศรษฐกิจโลกกำลังอยู่ในภาวะกระดกถอย

อรรถประโยชน์ของการศึกษาสังคมและวัฒนธรรมของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี

หัวข้อสุดท้ายของบทนี้จะเน้นกล่าวถึงการนำข้อมูลของสังคมเกาหลีที่มีอยู่ในเอกสารเล่มนี้ (และเล่มอื่น ๆ ที่ผลิตโดยศูนย์เกาหลีศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง) มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อคนไทยและสังคมไทยทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ดังที่กล่าวไว้ในหนังสือ **สังคมและวัฒนธรรมเกาหลี** แล้วว่า การศึกษาสังคมวัฒนธรรมของสังคมอื่น (other cultures) ก่อให้เกิดประโยชน์คือ (1) การรู้จักเขา-รู้จักเราเป็นอย่างดีจักก่อให้เกิดการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างชนต่างวัฒนธรรม เพราะจะยังผลให้เกิดความเข้าใจและการยอมรับนับถือความเหมือนและความแตกต่างของสังคมวัฒนธรรมของแต่ละสังคม (2) ก่อประโยชน์ในด้านการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ ทั้งนี้ ในปัจจุบัน การค้าระหว่างไทย-เกาหลีมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นทุกปี อีกทั้งมีนักลงทุนเกาหลีเข้ามาร่วมทำธุรกิจอุตสาหกรรมในประเทศไทยในสาขาต่าง ๆ มากมาย ในขณะเดียวกัน นักลงทุนไทยก็เข้าไปลงทุนในเกาหลีด้วยเช่นกัน¹³

ในรอบสิบปีที่ผ่านมาเกาหลีใต้ส่งสินค้าเข้ามาขายในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก และได้เปรียบดุลการค้ากับไทยปีละไม่น้อย ในขณะที่ไทยได้เปรียบดุลการค้ากับเกาหลีเหนือ อนึ่ง บริษัทของเกาหลีเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากมาย ส่วนบริษัทของไทยเข้าไปลงทุนในกิจการ โรงแรมและร้านอาหารไทยในเกาหลีเพียง 1-2 ราย (แถบบริเวณอิเตวอนในกรุงโซล)

ทำให้ไทยเสียเปรียบทั้งขนาดและมูลค่าการค้าและการลงทุนให้กับเกาหลีใต้จำนวนมากในแต่ละปีและติดต่อกันมานาน ดังนั้น การศึกษาเรื่องคนและสังคมวัฒนธรรมเกาหลีจึงช่วยให้เราได้ไตร่ตรองอย่างละเอียด โดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่ในเอกสารเล่มนี้ (และเล่มอื่น ๆ) มาเป็นพื้นฐานในการมองหาช่องทางในการส่งออกสินค้าไทยไปยังตลาดเกาหลีใต้ ทั้งที่เป็นสินค้าสำเร็จรูปและสินค้ากึ่งสำเร็จรูป ทั้งนี้ทั้งนั้นเพื่อลดการได้เปรียบดุลการค้าของเกาหลีลง และในที่สุด ไทยก็จะสามารถส่งสินค้าไปขายให้แก่เกาหลีใต้จนสามารถได้เปรียบดุลการค้ากับเกาหลีดังเช่นในอดีตได้

ในปี ค.ศ. 1996 เกาหลีใต้ได้บรรลุถึงจุดสูงสุดในการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยประชาชนมีรายได้ต่อหัวเท่ากับ 10,548 เหรียญสหรัฐต่อปี มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับที่ 11 ของโลก สามารถผลิตสินค้าใช้เทคโนโลยีสูง เช่น รถยนต์ เรือเดินสมุทร ไมโครชิฟ ตู้เย็น เครื่องไฟฟ้า เหล็กกล้า และสินค้าอื่น ๆ มากมายนับไม่ถ้วน นอกจากนี้เกาหลีใต้ยังได้รับการยอมรับเข้าเป็นสมาชิกองค์การของกลุ่มประเทศร่ำรวย (Organization for Economic Cooperation and Development-OECD) เป็นชาติสมาชิกลำดับที่ 29 ต่อมา เมื่อภาวะเศรษฐกิจฟองสบู่ของเอเชียแตกใน ค.ศ. 1997 เกาหลีใต้ก็ประสบกับวิกฤตทางการเงินครั้งร้ายแรงที่สุดในประวัติศาสตร์ และต้องพึ่งพาการกู้ยืมเงินจากองค์การการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund-IMF) ในช่วงปลายปีนั้น เหตุการณ์ในครั้งนั้น ก่อให้เกิดความสูญเสียมหาศาลแก่เกาหลีใต้ และยังคงผลให้รายได้ต่อหัวของประชาชนลดลงเกือบครึ่งหนึ่ง

ด้วยความพยายามของภาครัฐบาลและเอกชนตลอดห้วงเวลาแห่งความอับจนจัดสนับเป็นเวลา 18 เดือน เกาหลีใต้ก็เริ่มฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ โดยมีเงินไหลกลับเข้าไปในประเทศในรูปแบบของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและการได้เปรียบดุลการค้า จนสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ เช่น Moody's และ S&P ได้เลื่อนระดับเกาหลีใต้สูงขึ้นเรื่อยมาเป็น BBB และ Baa2 อีกทั้งหัวหน้าที่ปรึกษาทางเศรษฐกิจของประธานาธิบดีคิม เจุง ช็อง นายลี กีโฮ (เลขาธิการประธานาธิบดี) พยากรณ์ว่า อีกสองสามปีต่อไป รายได้ต่อหัวของคนเกาหลีจะเป็น 15,000 เหรียญต่อปี (ในราวปี ค.ศ. 2002)¹⁴

การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของเกาหลีใต้จะก่อให้เกิดผลดีแก่ไทย คือ (1) สามารถซื้อสินค้าจากไทยเพิ่มมากขึ้น เพราะมีอำนาจในการสั่งซื้อสูงขึ้น (2) ไทยสามารถต่อรองการค้า

กับเกาหลีได้ดียิ่งขึ้น เพราะไทยยังมีปัญหาทางเศรษฐกิจอยู่ อีกทั้งค่าเงินบาทต่ำ ทำให้ขายสินค้าได้มากขึ้น (3) มีนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีเข้ามายังไทยมากขึ้น โดยในปี ค.ศ. 1995 มีนักท่องเที่ยวเกาหลีเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวน 446,222 คน ต่อมาเพื่อเกิดปัญหาทางเศรษฐกิจ จำนวนนักท่องเที่ยวเกาหลีที่เข้ามายังประเทศไทยได้ลดจำนวนลงไปมาก และได้เพิ่มมากขึ้นในเวลาต่อมา หากเศรษฐกิจของเกาหลีเจริญรุ่งเรือง จำนวนนักท่องเที่ยวของประเทศไทยก็จะเดินทางมายังเมืองไทยมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น คนไทยควรเตรียมตัวดังนี้ (1) ในกรณีของการท่องเที่ยว ควรศึกษาภาษาเกาหลีและสังคมวัฒนธรรมของเกาหลีจนเกิดความเชี่ยวชาญ สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างแท้จริง อนึ่ง ควรสำรวจแหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้น และร่วมกันผลิตสินค้าประเภทของที่ระลึกที่คนเกาหลีชื่นชอบ อีกทั้ง ตั้งร้านอาหารเกาหลี-อาหารไทยตรงตามรสนิยมของนักท่องเที่ยว (2) ในการส่งออกสินค้าอุปโภคบริโภค ควรศึกษากฎระเบียบการนำเข้าสินค้าประเภทนี้ รวมทั้ง กฎเกณฑ์ที่มีใช้การใช้ภาษีศุลกากรที่เกาหลีสร้างขึ้นเพื่อจำกัดการนำเข้า (3) การส่งออกสินค้าวัตถุดิบและสินค้าสำเร็จรูป เพื่อเกาหลีจะนำไปผลิตสินค้าสำเร็จรูปต่อไป ผู้สนใจควรปรึกษากกรมส่งเสริมการส่งออก เลขที่ 22/77 ถนนรัชดาภิเษก เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ 511-5066-77 (ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ต่อ 611 และ 472) และสำนักงานที่ปรึกษาการพาณิชย์ สถานเอกอัครราชทูตไทย ประจำกรุงโซล ที่อยู่ดังนี้ Office of Commercial Affairs, Royal Thai Embassy. 738-20, Hannam-dong, Yongsan-ku, Seoul 140-210, Korea. Tel: (822) 795-2431, 795-4446 fax (822) 795-2998

ส่วนนโยบายของรัฐบาลเกาหลีจะมีประโยชน์ต่อไทยดังนี้ (1) นโยบายการเปิดตลาดเสรีและการเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO) จะทำให้สินค้าไทยที่ส่งออกไปขายยังเกาหลีมีราคาต่ำ ทั้งนี้เพราะต้นทุนในการผลิตสินค้าของไทยต่ำกว่า อย่างไรก็ตาม ต้องศึกษาสินค้าของประเทศคู่แข่งอื่น ๆ ที่มีต้นทุนต่ำกว่าของไทย เช่น จีน อินเดีย และบังคลาเทศด้วย (2) นโยบายเกี่ยวกับเกาหลีเหนือ ปัจจุบัน ประเทศต่าง ๆ เริ่มเปิดความสัมพันธ์กับเกาหลีเหนือหลายประเทศ จึงเป็นโอกาสของไทยที่จะส่งออกไปยังเกาหลีเหนือทั้งปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้น อนึ่ง หากสันติภาพถาวรเกิดขึ้นบนคาบสมุทรเกาหลี อันเป็นผลมาจากการประชุมสุดยอดของผู้นำเกาหลีเหนือ-ใต้ เมื่อเดือนมิถุนายน ค.ศ. 2000 ยิ่งจะเป็นผลดีแก่การ

ส่งออกสินค้าไทย ทั้งนี้เพราะประเทศเกาหลีทั้งสองอาจไม่จำเป็นต้องแข่งขันการสะสมอาวุธ
อีกต่อไป จะทำให้มีการใช้เงินทองไปซื้อและนำเข้าสินค้าประเภทอาหารและอื่น ๆ แทนการ
ซื้ออาวุธ (3) นโยบายการสนับสนุนอุตสาหกรรมไฮเทค การสื่อสารและชีวอุตสาหกรรม ไทย
จำเป็นต้องพัฒนาอุตสาหกรรมทางด้านนี้ให้มากยิ่งขึ้นเพื่อจะสามารถแข่งขันกับสินค้าจาก
เกาหลี อนึ่ง ความร่วมมือทางด้านเทคโนโลยีควรได้รับการส่งเสริม

ผลประโยชน์ของชาติมีความสำคัญยิ่ง โดยประเทศสาธารณรัฐเกาหลีจะเน้นประเด็น
นี้เป็นหลักในความสัมพันธ์กับต่างประเทศ ดังนั้น คนไทยและประเทศไทยจำเป็นต้อง
คำนึงถึงอรรถประโยชน์ในการศึกษาสังคมและวัฒนธรรมอื่นเช่นกัน

เชิงอรรถที่ 6

1. ดำรงค์ ฐานดี, “เกาหลีใต้ในสหัสวรรษใหม่,” **มติชน**. ฉบับวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2543, หน้า 6.
2. Office of the President, “Two-Year Achievements of the Kim Dae-Jung Administration,” Seoul, The Republic of Korea. February 2000, pp. 1-10; Chon Shi-yong, “After Two Years in Office, Kim Seeks Renewed Mandate in April Election,” **Korea Herald**. February 25, 2000, pp. 21-26.
3. Kim Kyung-ho, “Kim Jong-pil’s Early Retirement,” **Korea Herald**. December 1, 1999, p.1.
4. Lee Joon-seung, “ULD Declares End of Ruling Coalition,” **Korea Herald**. February 25, 2000, p. 1-2.
5. Kwak Young-sup, “Korea Economy Surges 12.3% in 3rd Quarter,” **Korea Herald**. November 23, 1999; Yoo Cheong-mo, “Forecast Says Economy to Grow 6 Percent a Year,” **Korea Herald**. January 21, 2000, p. 1 and 17.
6. Kim Ji-ho, “Emboldened by Election, GNP Takes Aim at Kim’s N.K. Policy,” **Korea Herald**. April 15, 2000; “More Sunshine on the North,” **Korea Now**. January 15, 2000, p. 9.
7. Shin Hye-son, “Regionalism Still Bedevils Korea Politics,” **Korea Herald**. April 15, 2000, p. 3.
8. Lee Joon-seung, “Although far from a Clean Sweep, CAGE Celebrates Campaign Results,” **Korea Herald**. April 15, 2000, p. 2.
9. Choe Yong-shik, “Ministry to Expand Cultural Infrastructure,” **Korea Herald**. February 24, 2000, pp. 17-20; Park Jie-won, “Visions for a Culturally Dynamic Nation in the 21st Century,” **Korea Herald**. February 25, 2000, p1, 25.
10. Yoo-Jang-hee, “Innovation at Ground Zero,” **Korea Now**. February 26, 2000, pp. 24-25.

11. Jang Sung-won, "Promising Industries of 21st Century," **Korea Herald**. March 13, 2000, p. 9.
12. _____, "Ready to Take on the World," **Newsreview**. December 11, 1999, pp. 24-25; Lee Jeong-il, "Big Firms in Hot Water: Digital Revolution Favors Nimble Companies with High-tech, Flexible Workforce," **Korea Now**. April 8, 2000, pp. 20-21.
13. คำรงค์ ฐานดี, **สังคมและวัฒนธรรมเกาหลี**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2538, หน้า 184-193 (บทที่ 40-41).
14. _____, "Land of Opportunity : Presidential Secretary Encourages Investment in Korea," **Korea Now**. February 12, 2000, pp. 8-9; Shim Jae-woong, "Economy in Bloom," **Korea Now**. February 12, 2000, p. 23.

หมายเหตุ นับตั้งแต่บทนี้เป็นต้นไป เมื่อมีการอ้างอิงถึงทศวรรษของคริสต์ศตวรรษที่ 20 จะเขียนว่าทศวรรษที่ 1960 ทศวรรษที่ 1970 ทศวรรษที่ 1990 เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนกับการนับทศวรรษ ในสหัสวรรษใหม่ หรือคริสต์ศตวรรษที่ 21